

Tytułowa teza wynika z niedawnego orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, który przychylił się do skargi Wojewody na uchwałę Rady Miejskiej w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Co dokładnie orzekł Sąd?

WSA uznał za wadliwe zawarcie w uchwale dot. planu miejscowego ustaleń w zakresie obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych, ogrodzeń. Powyższa materia zdaniem Sądu powinna zostać uregulowana w tzw. „uchwale reklamowej” podejmowanej na podstawie art. 37a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jak przypomniiał Sąd, zgodnie z tym przepisem rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, a tryb i etapy podejmowania uchwały reklamowej określa art. 37b ustawy planistycznej. W ocenie WSA z brzmienia tych przepisów wynika, iż sytuowanie obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń nie następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem Wojewódzkiego Sądu co do zasady rada miejska nie utraciła kompetencji do określania zasad i warunków sytuowania ogrodzeń, ekranów, znaków i symboli reklamowych, jednak według nowej regulacji winna to uczynić w odrębnej niż plan miejscowy uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 maja 2020 r., II SA/Go 84/20

Źródło: [CBOSA](#)